

1979

No. 33

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

W E T van 14 augustus 1979, regelende de verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk is een regeling te treffen omtrent de verplichte verzekering tegen burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe motorrijtuigen aanleiding kunnen geven;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, in gezamenlijk overleg met het Parlement, bekrachtigd de onderstaande wet:

HOOFDSTUK I

Algemene Bepalingen

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:
 - a. motorrijtuigen: alle rij- of voertuigen, bestemd om anders dan langs spoorstaven over de grond te worden voortbewogen uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig dan wel door elektrische tractie met stroomtoevoer van elders, als een deel daarvan wordt aangemerkt al hetgeen aan het rij- of voertuig is gekoppeld of na koppeling daarvan is losgemaakt of losgeraakt, zolang het nog niet buiten het verkeer tot stilstand is gekomen;
 - b. verkeer: het verkeer op wegen, als bedoeld in artikel 1 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, geldende tekst S.R.S. 1978 no. 54) en op terreinen, die toegankelijk zijn voor het publiek

2

1979

No. 33

- c. verzekerden: zij wier aansprakelijkheid overeenkomstig de bepalingen van deze wet is gedekt;
 - d. benadeelden: zij, die schade hebben geleden, welke grond oplevert voor toepassing van deze wet alsmede hun rechtverkriggenden;
 - e. verzekeraar: de verzekeringsonderneming, toegelaten in de zin van artikel 2, vijfde lid, alsmede — tenzij uitdrukkelijk anders bepaald — het bureau, in artikel 3, tweede lid, bedoeld;
 - f. Verzekeringskamer: de Verzekeringskamer, in artikel 2 van de Wet op de Verzekeringskamer bedoeld.
2. Van enige bepaling van deze wet kan slechts worden afgeweken, indien de bevoegdheid daartoe uit de bepaling zelve blijkt.

Artikel 2

1. Aan het verkeer mogen motorrijtuigen slechts deelnemen, indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekering welke aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen beantwoordt.
2. De verplichting tot het sluiten en in stand houden van de verzekering rust op de eigenaar van het motorrijtuig.
3. In afwijking van het tweede lid rust de verplichting tot het sluiten en in stand houden van de verzekering op de houder:
 - a. aan wie het in artikel 7 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, geldende tekst S.R.S. 1978 no. 54) bedoelde nummer is opgegeven, of
 - b. die het motorrijtuig op grond van een overeenkomst van huurkoop onder zich heeft, of
 - c. die het motorrijtuig ten gebruike heeft gekregen van de eigenaar aan wie het tot zekerheid is overgedragen, of
 - d. die het motorrijtuig in vruchtgebruik heeft.
4. De verplichting tot het sluiten van een verzekering is geschorst, zolang een door een ander gesloten overeenkomst van ver-

zekering overeenkomstig de bepalingen van deze wet met betrekking tot het motorrijtuig van kracht is.

5. De verzekering moet zijn gesloten bij een tot dat doel volgens deze wet toegelaten verzekeraar.

6. De som of sommen, waarvoor de in deze wet bedoelde verzekering ten minste moet zijn gesloten, worden bij staatsbesluit bepaald.

Artikel 3

1. Bij staatsbesluit worden nadere regelen gegeven met betrekking tot de toelating tot het verkeer in Suriname van motorrijtuigen, die gewoonlijk in een ander land dan Suriname zijn gestald of gestald geweest.

2. Bij dat staatsbesluit, waarbij — zo nodig — van bepalingen van deze wet kan worden afgeweken, wordt voor de toelating tot het verkeer in Suriname van die motorrijtuigen in elk geval mede als voorwaarde gesteld, dat een door de Minister van Financiën erkend, rechtspersoonlijkheid bezittend bureau, ingesteld door een door die Minister erkende organisatie van verzekeraars, als in artikel 2, vijfde lid, bedoeld, zelf tegenover benadeelden de verplichting op zich neemt de schade, door die motorrijtuigen in Suriname toegebracht, overeenkomstig de bepalingen, bij en krachtens deze wet gesteld, te vergoeden.

3. De verplichting tot vergoeding van schade, overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid, wordt — tenzij bij het in het eerste lid bedoelde staatsbesluit uitdrukkelijk anders wordt bepaald — voor de toepassing van de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen met een verzekeringsdekking bij een verzekeraar, als in artikel 2, vijfde lid, bedoeld, gelijkgesteld.

HOOFDSTUK II

De verzekeringsovereenkomst

Artikel 4

1. De verplichte verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig, alsmede van degenen,

die daarmee worden vervoerd, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen, die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschafft en van hen die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruiken.

2. De verzekering moet de schade omvatten, welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door in Suriname voorgevallen feiten. Hierin is begrepen de schade, toegebracht aan personen, die onder welke titel ook, worden vervoerd door het motorrijtuig, dat de schade veroorzaakt; de goederen, door het motorrijtuig vervoerd, kunnen van de verzekering worden uitgesloten, behoudens wanneer het betreft goederen toebehorend aan personen, vervoerd op grond van een vergunning bedoeld in artikel 1 van de Autobusdienstwet (G.B. 1933 no. 100, geldende tekst G.B. 1962 no. 127).

Artikel 5

1. De verzekering behoeft niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade, toegebracht aan:

- a. de verzekeringnemer, alsmede de eigenaar, de houder en de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt;
- b. de echtgenoten van de hierboven bedoelde personen, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden.

2. Van de verzekering kan worden uitgesloten de schade die voortvloeit uit het deelnemen van het motorrijtuig aan snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsritten en wedstrijden.

Artikel 6

Indien de overeenkomst een beding inhoudt dat de verzekerde persoonlijk voor een deel in de vergoeding van de schade zal bijdragen, blijft de verzekeraar niettemin jegens de benadeelde gehouden tot betaling van de schadeloosstelling die krachtens de overeenkomst ten laste van de verzekerde blijft.

Artikel 7

De overeenkomst moet worden aangegaan voor een tijdvak, waarvan het einde samenvalt met het einde van een kalenderjaar.

Artikel 8

1. De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar. Het tenietgaan van zijn schuld aan de verzekerde bevrijdt de verzekeraar niet jegens de benadeelde, tenzij deze is schadeloosgesteld.

Indien de benadeelde, als beledigde partij in een strafgeding tegen de aansprakelijke persoon, zijn vordering tegen deze beperkt tot het wettelijk maximum, is deze beperking niet van invloed op zijn vordering tegen de verzekeraar.

2. Indien er bij een ongeval meer dan één benadeelde is en het totaal bedrag van de verschuldigde schadeloosstellingen de verzekerde som overschrijdt, worden de rechten van de benadeelden tegen de verzekeraar naar evenredigheid teruggebracht tot het beloop van die som. Niettemin blijft de verzekeraar, die, onbekend met het bestaan van vorderingen van andere benadeelden, te goeder trouw aan een benadeelde een groter bedrag dan het aan deze toekomende deel heeft uitgekeerd, jegens die anderen slechts gehouden tot het beloop van het overblijvende gedeelte van de verzekerde som.

Artikel 9

1. Ten aanzien van een ongeval, dat plaatsvindt gedurende de geldigheidsduur van een voor het motorrijtuig, waarmee het ongeval is veroorzaakt, afgegeven belastingkenteken kan door de verzekeraar een uit de wettelijke bepalingen omtrent de verzekeringsovereenkomst of uit deze overeenkomst zelf voortvloeiende nietigheid, exceptie of verval dan wel een schorsing of een beëindiging van die overeenkomst of van de daarbij gegeven dekking, niet aan een benadeelde worden tegengeworpen.

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet:

- a. indien de verzekeraar kan aantonen, dat ten tijde van het ongeval de burgerrechtelijke aansprakelijkheid door een latere met betrekking tot het motorrijtuig gesloten verplichte verzekering was gedekt;
- b. met betrekking tot het bedrag, waarmee het van de verzekeraar gevorderde de krachtens artikel 2, zesde lid, bepaalde som of sommen overschrijdt.

3. De verzekeraar kan zich voor de gevallen, waarin hij volgens de wet of de verzekeringsovereenkomst tegenover de verzekerde gerechtigd mocht zijn de uitkering te weigeren of te verminderen, een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringnemer en, indien daartoe grond bestaat, tegen de verzekerde die niet de verzekeringnemer is.

Artikel 10

1. Iedere uit deze wet voortvloeiende rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar, te rekenen van de dag van het feit, waaruit de schade is ontstaan.

2. Handelingen, die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen een verzekerde of tegen de verzekeraar stuiten, stuiten tevens de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeraar onderscheidenlijk tegen de verzekerden.

3. De verjaring wordt ten opzichte van een verzekeraar gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen, te rekenen van het oogenblik, waarop een van de partijen bij deurwaardersexploit of aangetekende brief of brief tegen ontvangstbewijs aan de andere partij heeft kennisgegeven, dat zij de onderhandelingen afbreekt.

Artikel 11

1. De verzekerden moeten van ieder ongeval, waarvan zij kennis dragen, mededeling doen aan de verzekeraar, indien bij dat ongeval het verzekerde motorrijtuig is betrokken en er schade is ontstaan, tot welker dekking door verzekering deze wet verplicht.

2. De verzekeringnemer moet aan de verzekeraar alle door de verzekeringsovereenkomst voorgeschreven inlichtingen en bescheiden verschaffen.

De overige verzekerden moeten de verzekeraar op zijn verzoek alle nodige inlichtingen en bescheiden verschaffen.

Artikel 12

1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden geacht deel uit te maken van de algemene voorwaarden van elke overeenkomst van

verplichte verzekering. Zij zijn, indien en voor zover algemene of bijzondere voorwaarden van die overeenkomst daarmede in strijd mochten zijn, bij voorrang van toepassing.

2. In iedere met betrekking tot de verplichte verzekering afgegeven polis moet het bepaalde in het eerste lid op een door de Verzekeringskamer goedgekeurde wijze tot uitdrukking worden gebracht.

HOOFDSTUK III

Processuele bepalingen

Artikel 13

De rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar kan uitsluitend worden ingesteld voor de Surinaamse rechter.

Artikel 14

1. Aan een vonnis, gewezen in een geschil ter zake van door een motorrijtuig veroorzaakte schade, komt tegenover de verzekeraar, de verzekerde of de benadeelde gezag van gewijsde toe, indien zij in het geding de positie van een procespartij hebben gehad.

2. Voorts kan het vonnis, dat in een geschil tussen de benadeelde en de verzekerde is gewezen, worden tegengeworpen aan de verzekeraar, indien is komen vast te staan, dat de laatste in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen; aan de verzekeraar staat alsdan geen tegenbewijs tegen de bij gewijsde als bewezen aangenomen feiten open.

3. De verzekeraar kan de verzekerde roepen in het geding dat door de benadeelde tegenover hem wordt ingesteld. De oproeping dient, onder aanvoering van de gronden, aan de rechter verzocht te worden vóór het nemen van de conclusie van antwoord.

De in het geding geroepene heeft de positie van een procespartij.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere bepalingen met betrekking tot motorrijtuigen

Artikel 15

1. Een belastingkenteken wordt door de Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen slechts afgegeven, indien uit een, met betrekking tot het kalenderjaar of gedeelte van het kalenderjaar, waarvoor dat belastingkenteken geldt, door een verzekeraar verstrekte en aan de Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen af te geven verklaring blijkt, dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe het motorrijtuig in Suriname aanleiding kan geven, door die verzekeraar tegenover benadeelden overeenkomstig de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen gedekt wordt gehouden.

2. Bij staatsbesluit kunnen nadere regelen worden gegeven ten aanzien van de afgifte van een belastingkenteken en een belastingkaart met betrekking tot rij- of voertuigen, ingericht tot goederenvervoer (aanhangwagens, opleggers en dergelijke) en bestemd om, door middel van koppeling aan motorrijtuigen op meer dan twee wielen, te worden gebruikt.

Artikel 16

1. Overschrijving van het met betrekking tot een motorrijtuig afgegeven nummer, zoals bedoeld in artikel 7 van de Rijwet 1971 (G.B. 1971 no. 65, geldende tekst S.R.S. 1978 no. 54), vindt plaats door afgifte van een nieuw nummerbewijs met hetzelfde nummer.

2. De in het eerste lid bedoelde overschrijving vindt slechts plaats, indien uit een over te leggen en af te geven verklaring van een verzekeraar blijkt, dat door die verzekeraar de burgerrechtelijke aansprakelijkheid met betrekking tot dat motorrijtuig overeenkomstig de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen gedekt wordt gehouden.

Artikel 16a

1. De bestuurder van een motorrijtuig moet bij zich hebben een bewijs van verzekering. Met betrekking tot dit bewijs van verzekering kunnen bij staatsbesluit nadere regelen worden gegeven.

2. De bestuurder van een motorrijtuig, dat bij een ongeval is betrokken, is verplicht het in het eerste lid bedoelde document desgevraagd behoorlijk ter inzage te verstrekken aan degenen, die eveneens bij dat ongeval zijn betrokken.

3. De houder van het in het eerste lid bedoelde document is verplicht dit, zodra de verplichting tot het sluiten en instandhouden van de verzekering op een ander overgaat, in te leveren bij de verzekeraar door wie het werd uitgereikt.

HOOFDSTUK V

Het Centraal Register Verzekeringsdekking Motorrijtuigen

Artikel 17

1. Door de Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen wordt een Centraal Register Verzekeringsdekking Motorrijtuigen — hierna verder Centraal Register genoemd — ingericht en in stand gehouden, en een der aan zijn dienst verbonden ambtenaren als beheerder van dat register aangewezen.

2. Door of vanwege de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie wordt een gewaarmerkte kopie van elk afgegeven nieuw nummerbewijs vergezeld van de ter zake door de verzekeraar afgegeven verklaring onverwijld aan de beheerder van het Centraal Register toegezonden.

Artikel 18

Iedere verzekeraar is verplicht van elke ingevolge deze wet gesloten nieuwe verzekeringsovereenkomst of wijziging in een bestaande verzekeringsovereenkomst binnen 8 dagen na de afsluiting of de wijziging aan het Centraal Register kennis te geven.

Artikel 19

Iedere benadeelde en andere belanghebbende kan op zijn verzoek tegen een door de Minister van Financiën vast te stellen bedrag van de beheerder van het Centraal Register een schriftelijke opgave bekomen, inhoudende de naam van de verzekeraar, die ten

dage van een door een motorrijtuig veroorzaakt ongeval, blijkens dat register, de burgerrechtelijke aansprakelijkheid met betrekking tot dat ongeval overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens deze wet gedekt houdt, dan wel de mededeling, dat met betrekking tot dat motorrijtuig te dien dage, volgens de bij hem berustende gegevens, geen zodanige dekking van kracht was.

Artikel 20

1. Bij beschikking van de Minister van Financiën wordt een instructie voor de beheerder van het Centraal Register vastgesteld.
2. Bij die beschikking worden tevens vastgesteld de modellen van de verklaringen, de kennisgevingen en de opgaven, onderscheidenlijk in de artikelen 15, 16, 18 en 19 bedoeld.

HOOFDSTUK VI

Het Waarborgfonds Motorverkeer

Artikel 21

1. Er is een Waarborgfonds Motorverkeer — hierna te noemen het fonds —, dat bestemd is om in de gevallen, in artikel 27 genoemd, aan de benadeelden hun schade te vergoeden overeenkomstig het bepaalde in artikel 28.

2. Het fonds is rechtspersoon en gevestigd te Paramaribo.

3. De Staat waarborgt de verplichtingen van het fonds.

4. Het fonds wordt bestuurd door een directeur, die wordt benoemd en ontslagen door de Minister van Financiën. De indienstneming van het overige personeel geschiedt door of vanwege de Minister van Financiën.

5. De directeur neemt de instructies in acht, welke hem door de Minister van Financiën worden gegeven. De directeur vertegenwoordigt het fonds in en buiten rechte.

Artikel 22

1. Het toezicht op het fonds wordt uitgeoefend door een Commissie van Toezicht. Deze Commissie dient voorts desgevraagd

dan wel uit eigen beweging de Minister van Financiën van advies in alle zaken het fonds betreffende.

2. In de Commissie van Toezicht hebben zitting:
 - a. als lid en voorzitter: de voorzitter van de Verzekeringkamer; en als leden:
 - b. een vertegenwoordiger van de Minister van Justitie en Politie;
 - c. een vertegenwoordiger van de Minister van Openbare Werken en Verkeer;
 - d. een vertegenwoordiger van de gebruikers van motorrijtuigen; en
 - e. een vertegenwoordiger van verzekeraars.

Artikel 23

1. De aanwijzing van een vertegenwoordiger, als in artikel 22, tweede lid, onder d. en e. bedoeld, geschiedt, behoudens eerdere intrekking, voor de tijd van ten hoogste drie jaren.
2. De aanwijzing vindt plaats, voor wat betreft:
 - a. de vertegenwoordigers van de Minister van Justitie en Politie en van de Minister van Openbare Werken en Verkeer: bij beschikking van de betrokken Minister;
 - b. de vertegenwoordiger van de gebruikers van motorrijtuigen: bij gezamenlijke beschikking van de Ministers van Justitie en Politie en van Financiën, uit een aanbeveling van drie personen, opgemaakt door een rechtspersoonlijkheid bezittende organisatie van gebruikers van motorrijtuigen, welke naar het oordeel van die Ministers voor het totaal van die gebruikers representatief is te achten;
 - c. de vertegenwoordiger van verzekeraars: bij gezamenlijke beschikking van de Ministers van Justitie en Politie en van Financiën, uit een aanbeveling van drie personen, opgemaakt door de Surinaamse Vereniging van Assuradeuren van Motorrijtuigen.
3. De Ministers wijken van de ingediende aanbeveling niet af en trekken de aanwijzing van een vertegenwoordiger, als in het tweede lid, onder b. en c. bedoeld, niet in, dan nadat zij de organisaties

in de gelegenheid hebben gesteld hun gevoelens daarover aan hen kenbaar te maken.

4. Zolang een representatieve organisatie, als in het tweede lid, onder b. bedoeld, naar het oordeel van de genoemde Ministers niet aanwezig is, geschiedt de aanwijzing en de intrekking van de aanwijzing van een vertegenwoordiger van de gebruikers van motorrijtuigen door het Parlement.
5. Bij de aanwijzing en de intrekking, als in de voorgaande leden bedoeld, wordt de Commissie van Toezicht gehoord.

Artikel 24

De Commissie van Toezicht geeft de directeur advies, wanneer hij zulks vraagt, en kan de directeur ook ongevraagd advies geven. De directeur van het fonds is verplicht de vergaderingen van de Commissie van Toezicht bij te wonen, voor zover dit van hem wordt verlangd, en daarin alle inlichtingen omtrent de uitvoering van de taak van het fonds te verschaffen, welke de voorzitter of een lid van de Commissie van hem verlangt. In den de Commissie van Toezicht bezwaar heeft tegen het beleid of bepaalde handelingen van de directeur, kan zij zich wenden tot de Minister van Financiën.

Artikel 25

1. De directeur is bevoegd om, met inachtneming van de aanwijzingen van de voorzitter van de Verzekeringkamer, ten behoeve van de uitoefening van de taak van het fonds, van het apparaat van de Verzekeringkamer gebruik te maken.
2. De directeur is gehouden, bij de uitvoering van zijn taak, de aanwijzingen op te volgen, welke hem door de Commissie van Toezicht of door de voorzitter van die Commissie ter zake worden gegeven.
3. De directeur behoeft de goedkeuring van de Commissie van Toezicht voor de vaststelling en uitbetaling van de toe te kennen schadeloosstellingen, alsmede voor het aangaan van rechtsgedingen en het voeren van verweer in zodanige gedingen.
De directeur is bevoegd, met machtiging van de Commissie van Toezicht, de voorbereiding van schaderegelingen ten laste van het fonds, alsmede bijstand bij het voeren van gedingen, op te dra-

gen aan het bureau, in artikel 3, tweede lid, bedoeld.

4. De directeur legt jaarlijks vóór 1 september verantwoording af van het door hem in het voorafgaande kalenderjaar gevoerde beheer door middel van een jaarrekening en een financieel verslag, welke stukken door de Minister van Financiën, de Commissie van Toezicht gehoord, worden vastgesteld.

De Minister van Financiën wijst een accountant aan, die met de controle van de jaarrekening wordt belast. Aan de accountant wordt inzage gegeven van de boeken en bescheiden en worden alle inlichtingen verstrekt welke hij nodig acht om een juist inzicht te krijgen in het financiële beheer van het fonds.

Artikel 26

1. Iedere verzekeraar, als in artikel 2, vijfde lid, bedoeld, is verplicht ieder jaar een bedrag in het fonds te storten, dat met het aantal en de aard der door hem verzekerde motorrijtuigen verband houdt.

2. De grootte van het per motorrijtuig, al naar de aard daarvan, te storten bedrag wordt uiterlijk vóór 1 oktober van ieder jaar door de Minister van Financiën, de Commissie van Toezicht gehoord, vastgesteld, waarbij de door het fonds in het verleden verkregen overschotten of geleden verliezen mede in aanmerking worden genomen.

3. De Minister van Financiën kan, de Commissie van Toezicht gehoord, de directeur van het fonds machtigen om door die Commissie goed te keuren voorschotten op de ingevolge het eerste lid in het fonds te storten bedragen bij de verzekeraars in te vorderen.

Artikel 27

1. Een benadeelde kan, wanneer er een burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door een motorrijtuig in Suriname veroorzaakte schade bestaat, een recht op schadevergoeding tegen het fonds geldend maken:

- a. wanneer niet kan worden vastgesteld wie de aansprakelijke persoon is, tenzij aannemelijk is, dat de benadeelde niet tot die vaststelling heeft gedaan, wat redelijkerwijs van hem kon worden verwacht;

- b. wanneer de verplichting tot verzekering niet is nagekomen;
- c. wanneer de schade voortvloeit uit een handelen of nalaten van degene, die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig heeft verschafte of van hem die, dit wetende, dat motorrijtuigen zonder geldige reden gebruikt en de verzekeraar deswege niet aansprakelijk is;
- d. in geval van onvermogen van de verzekeraar.

2. In de gevallen, genoemd onder b, c en d in het eerste lid, is het fonds slechts aansprakelijk voor zover de benadeelde aantoonde, dat hij de aansprakelijke personen tot betaling heeft aangemaand en aannemelijk maakt, dat vergoeding van de schade door hem niet kan worden verwacht.

Artikel 28

1. Het fonds is niet aansprakelijk voor schade, voor zover deze de van toepassing zijnde som, vastgesteld krachtens artikel 2, zesde lid, overtreft.

2. Het fonds is niet aansprakelijk tegenover benadeelden, die, ingevolge artikel 5, eerste lid, van het recht op een uitkering kunnen worden uitgesloten.

3. Het fonds is niet aansprakelijk voor de schade, bedoeld in artikel 5, tweede lid, noch voor schade aan goederen door het motorrijtuig vervoerd.

4. Het fonds is niet aansprakelijk, indien de schade minder bedraagt dan een bij Staatsbesluit vast te stellen bedrag.

5. De derde zin van het eerste lid en het tweede lid van artikel 8 en de artikelen 13 en 14 zijn van overeenkomstige toepassing op het fonds.

6. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de rechtsvordering van de benadeelde tegenover het fonds.

7. Bij de vaststelling van de schadevergoeding ten laste van het fonds wegens overlijden of letsel van een slachtoffer van een ongeval, wordt geen rekening met de stand en fortuin der aansprakelijke personen gehouden.

Artikel 29

1. Het fonds heeft een recht van verhaal tegen alle aansprakelijke personen, alsmede tegen degene, die zijn verplichting tot verzekering met betrekking tot het motorrijtuig, waarmede de schade is veroorzaakt, niet is nagekomen. In het geval van artikel 27, eerste lid onder d., geldt het bepaalde in de vorige zin slechts voor zover aan de verzekeraar een recht van verhaal zou zijn toegekomen.

2. Het fonds heeft voorts tegenover de verzekeraar van de aansprakelijke personen de rechten van een benadeelde.

3. Het fonds heeft overigens tegenover de aansprakelijke personen dezelfde rechten als een verzekeraar tegenover de verzekerden.

Artikel 30

Bij en krachtens staatsbesluit kunnen, de Commissie van Toezicht gehoord, nadere regelen met betrekking tot de uitvoering van dit hoofdstuk worden gegeven.

HOOFDSTUK VII**Toelating als verzekeraar**

Artikel 31

1. In dit hoofdstuk wordt onder verzekeraar uitsluitend de verzekeraar in de zin van artikel 2, vijfde lid, verstaan.

2. Het toezicht op de verzekeraars wordt door de Verzekeringskamer uitgeoefend.

3. Een verzekeringsonderneming, die een verzoek om toelating als verzekeraar heeft gedaan, wordt — zolang op dat verzoek niet onherroepelijk is beslist — geacht mede onder toezicht van de Verzekeringskamer te staan.

4. Het toezicht op een verzekeringsonderneming, welke toelating als verzekeraar is ingetrokken, duurt voort tot en met de dag, waarop de Verzekeringskamer schriftelijk aan de onderneming mededeelt, dat dit toezicht in het belang van benadeelden niet lan-

Artikel 32

1. Een verzekeringsonderneming kan slechts als verzekeraar worden toegelaten, indien zij:

- a. een volgens Surinaams recht opgerichte in Suriname gevestigde naamloze vennootschap is;
 - b. een geplaatst maatschappelijk kapitaal van ten minste f 500.000,— heeft, waarop ten minste de helft is gestort;
 - c. in Suriname, naar het oordeel van de Verzekeringskamer, boven en behalve de nodige middelen tot dekking van haar lopende verplichtingen, een vrij vermogen aanwezig heeft van ten minste 10 ten honderd van haar totale in het voorafgaande kalenderjaar geboekte bruto-premie, of — indien dit op een lager bedrag dan f 150.000,— uitkomt — een vrij vermogen van ten minste dit bedrag;
 - d. boven en behalve het bepaalde onder c. overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens artikel 20 van de Wet op de Verzekeringskamer in Suriname een zekerheid ten belope van ten minste f 200.000,— heeft gesteld;
 - e. aangesloten is bij het bureau, bedoeld in artikel 3, tweede lid.
2. Op de zekerheid, bedoeld in het eerste lid, onder d., zijn uitsluitend verhaalbaar de vorderingen van benadeelden, die tegen de verzekeraar een executoriale titel hebben verkregen.
3. De in het eerste lid, onder b., c., en d., genoemde bedragen kunnen bij staatsbesluit worden verhoogd.

Artikel 33

Het is verzekeraars niet toegestaan een ander bedrijf dan het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen. Onder schadeverzekeringsbedrijf wordt verstaan het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van schadeverzekering voor eigen risico, met inbegrip van het afwikkelen van de in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van schadeverzekering, ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst. Onder overeenkomsten van schadeverzekering worden verstaan overeenkomsten van verzekering, welke niet zijn overeenkomsten in verband met het leven of de dood van de mens, met dien verstande, dat overeenkomsten van ongevallenverzekering als overeenkomsten van schadeverzekering worden beschouwd.

Artikel 34

1. De toelating als verzekeraar geschiedt door de Verzekeringskamer op een daartoe door een verzekeringsonderneming gedaan schriftelijk verzoek.
2. De Verzekeringskamer maakt het verzoek onverwijld bekend in het Advertentieblad van de Republiek Suriname. Belanghebbenden kunnen binnen dertig dagen na deze bekendmaking schriftelijk bezwaren tegen de toelating bij de Verzekeringskamer indienen.
3. De Verzekeringskamer:
 - a. weigert de toelating, indien niet aan de eisen, in artikel 32 gesteld, geheel is voldaan;
 - b. kan de toelating weigeren, hetzij indien er naar haar oordeel gegronde redenen zijn om aan te nemen, dat de onderneming in de toekomst niet aan haar verplichtingen zal kunnen voldoen, hetzij op andere gronden.
4. Doet zich een weigeringsgrond, als in het tweede lid genoemd, niet voor, dan verleent de Verzekeringskamer de gevraagde toelating. De toelating wordt door de Verzekeringskamer in het Advertentieblad van de Republiek Suriname openbaar gemaakt.
5. In geval van intrekking van het verzoek om toelating, alsmede wanneer een beslissing, houdende weigering van de toelating, onherroepelijk is geworden, wordt de gestelde zekerheid aan de onderneming teruggegeven.

Artikel 35

1. De toelating vervalt van rechtswege, wanneer de verzekeraar in staat van faillissement is verklaard.
2. De Verzekeringskamer trekt de toelating in, wanneer:
 - a. de verzekeraar zulks verzoekt;
 - b. het in Suriname aanwezige vrije vermogen dan wel de waarde van de zekerheid minder is geworden dan op grond van artikel 32 is vereist en de verzekeraar niet binnen 14 dagen aan een schriftelijke uitnodiging van de Verzekeringskamer tot aanvulling tot het vereiste bedrag gevolg heeft gegeven;
 - c. er naar het oordeel van de Verzekeringskamer hetzij gegronde

redenen zijn om aan te nemen, dat de verzekeraar in de toekomst niet aan zijn verplichtingen zal kunnen voldoen, hetzij op andere gronden.

3. De Verzekeringskamer kan de toelating intrekken:
 - a. wanneer de verzekeraar niet langer aan de overige in artikel 32 gestelde eisen of aan de in artikel 33 gestelde eis voldoet;
 - b. wanneer de verzekeraar bij herhaling zijn verplichtingen, uit deze wet dan wel uit de Wet op de Verzekeringskamer voortvloeiende, niet is nagekomen;
 - c. wanneer de verzekeraar er toe overgaat zijn verzekeringsbedrijf geheel of gedeeltelijk te liquideren, dan wel
 - d. wanneer aan de verzekeraar surséance van betaling is verleend.
4. Het vervallen van de toelating, onderscheidenlijk de onherroepelijk geworden intrekking van de toelating, wordt door de Verzekeringskamer in het Advertentieblad van de Republiek Suriname openbaar gemaakt.

Artikel 36

1. De artikelen 6, 8 tot en met 11, 13 en 14 blijven van toepassing op een onderneming met betrekking tot de schade tengevolge van een ongeval, dat na het vervallen of het intrekken van haar toelating als verzekeraar doch vóór het einde van de gehele termijn, in artikel 9, eerste lid, bedoeld, heeft plaatsgehad.
2. In geval van intrekking van de toelating wordt de zekerheid niet eerder ter beschikking van de onderneming gesteld, en in geval van faillissement kan de curator, anders dan ten behoeve van erkende vorderingen van benadeelden, niet over de zekerheid beschikken, dan nadat de Verzekeringskamer aan de onderneming onderscheidenlijk curator schriftelijk heeft medegedeeld, dat te haren genoegen is aangetoond, dat alle vorderingen van benadeelden zijn voldaan en dat in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan.

Artikel 37

1. Indien de toelating is vervallen, onderscheidenlijk de intrekking van de toelating onherroepelijk is, worden — op voorstel van de Verzekeringskamer — ten aanzien van de bij de betrokken

onderneming lopende verzekeringsovereenkomsten ter dekking of mede ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, met betrekking tot de opzegging en het recht op premierestitutie ter zake, regelen vastgesteld, een en ander met dien verstande, dat het tijdstip van ingang van een zodanige opzegging niet vroeger mag vallen dan het einde van het kalenderjaar waarin de verzekeraar in staat van faillissement is verklaard, onderscheidenlijk de intrekking van diens toelating onherroepelijk is geworden.

2. Deze regelen, welke in het Advertentieblad van de Republiek Suriname openbaar worden gemaakt, worden vastgesteld:
 - a. in geval van verval van de toelating: door de rechter-commissaris in het faillissement van de onderneming;
 - b. in geval van intrekking van de toelating: door de Minister van Financiën.

Artikel 38

1. Een beslissing, waarbij de toelating als verzekeraar wordt geweigerd dan wel ingetrokken, wordt met redenen omkleed bij aangekend schrijven aan de betrokken onderneming toegezonden.
2. Tegen een beslissing, als in het eerste lid bedoeld, staat voor de betrokken onderneming onderscheidenlijk verzekeraar beroep op de Minister van Financiën open, overeenkomstig het bepaalde in Hoofdstuk IV van de Wet op de Verzekeringskamer. De Minister van Financiën beslist op het beroep in overeenstemming met het gevoelen van de Raad van Ministers.

Artikel 39

1. Indien niet uiterlijk 60 dagen na ontvangst van een verzoek om toelating als verzekeraar of om intrekking van de toelating een beslissing op dat verzoek is genomen, wordt de gevraagde toelating of intrekking geacht te zijn geweigerd. Als dag van ontvangst van het verzoek geldt de dag waarop, behalve het verzoekschrift zelf, ook alle bij het verzoek ingevolge wettelijke bepalingen over te leggen toelichtende bescheiden zijn ontvangen.
2. Tegen een weigering, als in het eerste lid bedoeld, staat voor de betrokken onderneming onderscheidenlijk verzekeraar beroep

op de Minister van Financiën open, overeenkomstig het bepaalde in Hoofdstuk IV van de Wet op de Verzekeringskamer. De Minister van Financiën beslist op het beroep in overeenstemming met het gevoelen van de Raad van Ministers.

Artikel 40

Bij en krachtens staatsbesluit kunnen, de Verzekeringskamer gehoord, nadere regelen met betrekking tot de uitvoering van dit hoofdstuk worden gegeven.

HOOFDSTUK VIII

Verbods- en Strafbepalingen

Artikel 41

1. Hij, die als eigenaar dan wel houder of bestuurder, een motorrijtuig hetzij doet deelnemen aan, hetzij toelaat dat het deelneemt aan het verkeer, zonder dat een verzekeringsdekking overeenkomstig deze wet van kracht is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden.
2. Niet strafbaar is de eigenaar van het motorrijtuig, indien op hem de verplichting tot het sluiten van een verzekering niet rust.
3. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens de schuldige de bevoegdheid ontzeggen motorrijtuigen te besturen voor de tijd van ten hoogste één jaar en ingeval tijdens het plegen van het strafbare feit nog geen vijf jaren zijn verlopen na het einde van de tijdsduur, waarvoor bij een vroegere onherroepelijke veroordeling de schuldige de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, voor de tijd van ten hoogste vijf jaren.
4. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens degene die de verplichting tot verzekering niet is nagekomen, de bijkomende straf van storting van een bedrag van ten hoogste drieduizend gulden in het Waarborgfonds Motorverkeer opleggen.
5. De in het vierde lid bedoelde bijkomende straf wordt ten uit-

voer gelegd op de wijze als voor tenuitvoerlegging van geldboeten is bepaald, met dien verstande, dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast. Het openbaar ministerie draagt er zorg voor, dat de geïnde bedragen tegen kwijting aan het Waarborgfonds Motorverkeer worden uitgekeerd.

Artikel 42

De verzekeraar, die nalaat de bij artikel 18 voorgeschreven kennisgeving te doen of een zodanige kennisgeving dan wel een verklaring, als in artikel 15, eerste lid, onderscheidenlijk 16, tweede lid, bedoeld, in strijd met de waarheid verstrekt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 42a

1. Op de eerste vordering van de personen, belast met de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten is de bestuurder van een motorrijtuig verplicht het rijtuig te doen stilhouden en het in artikel 16a, eerste lid, bedoelde document behoorlijk ter inzage af te geven.

2. Handelen in strijd met artikel 16a en het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 43

1. Op overtreding van krachtens deze wet gestelde regelen kan bij staatsbesluit geen andere of hogere straf worden gesteld dan geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

2. De bij en krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 44

1. Indien een feit, bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, kan de strafvervolgning worden ingesteld en kunnen de in de wet voorziene straffen en maatregelen, indien zij daarvoor in aanmerking komen, worden uitgesproken:

1° tegen die rechtspersoon, dan wel

2° tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven alsmede tegen hen die feitelijke leiding hebben gegeven aan de verboden gedraging, dan wel

3° tegen de onder 1° en 2° genoemden tezamen.

2. Een strafbaar feit wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat strafbare feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder of, indien er meer bestuurders zijn, door één van hen. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. De rechter kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; hij kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien de strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, geschiedt de uitreiking van gerechtelijke mededelingen aan de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt of aan de woonplaats van het hoofd van het bestuur, dan wel, indien het bestuur geen hoofd heeft, bij een van de bestuurders. Betreft de uitreiking een gerechtelijk schrijven als bedoeld in artikel 515 Wetboek van Strafvordering, is artikel 517, tweede en derde lid, van dat Wetboek van overeenkomstige toepassing.

5. Voor de toepassing van de vorige leden wordt met de rechtspersoon gelijkgesteld vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid de maatschap, enige andere vereniging van personen en het doelvermogen.

Artikel 45

Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast de in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen.

HOOFDSTUK IX**Slotbepalingen**

Artikel 46

Voor de uitvoering van deze wet kunnen bij en krachtens staatsbesluit nadere regelen worden gegeven.

Artikel 47

De bepalingen van deze wet, die kan worden aangehaald als „Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen”, treden op door de President te bepalen tijdstippen in werking.

Gegeven te Paramaribo, de 14e augustus 1979
JOHAN H. FERRIER.

De Minister van Justitie
en Politie,
S. BADRISING

De Minister van Financiën,
L.E. GOEDE

Uitgegeven te Paramaribo, de 14e augustus 1979

De Onderminister van Binnenlandse Zaken
en Distriktsbestuur,
F.K. MARTODIHARDJO.